Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Ludmila Cocier
Dosarul nr. 2r-864/26
(2-12103742-02-2r-30042026)

D E C I Z I E

8 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către Andrei Dunas,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2026, prin care s-a respins cererea privind eliberarea duplicatului titlului executoriu,

în cauza civilă la cererea înaintată de Andrei Dunas privind eliberarea duplicatului titlului executoriu pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Dunas către Ion Bratu privind încasarea sumei,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 24 septembrie 2026 Andrei Dunas a depus o cerere privind eliberarea duplicatului titlului executoriu emis în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată împotriva lui Ion Bratu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii s-a indicat, că Andrei Dunas deține calitatea de creditor în cauza civilă nr. 2-2208/12 și a solicitat eliberarea duplicatului titlului executoriu cu nr. de arhivă 022-204-909, emis în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 04 mai 2012, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2024.

Potrivit cererii, titlul executoriu eliberat anterior nu mai poate fi identificat, deoarece efectele acestuia au încetat ca urmare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2013, prin care a fost casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Dunas împotriva lui Dan Bratu privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare Curții de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Creditorul a menționat că, în consecința casării hotărârii care constituia temei pentru executare, titlul executoriu emis anterior nu a fost prezentat spre executare, iar în prezent nu mai poate fi găsit, motiv pentru care solicită eliberarea unui duplicat al acestuia.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2026 s-a respins cererea depusă de creditorul Andrei Dunas prin care a solicitat eliberarea duplicatului titlului executoriu nr. 2-2208/12, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 2 martie 2026 creditorul Andrei Dunas a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și soluționarea prin decizie a problemei respective în sensul admiterii cererii privind eliberarea duplicatului titlului executoriu.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, urmare a constatării încălcării drepturilor sale de către Republica Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și a revizuirii hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză, soldată cu menținerea hotărârii instanței de fond, a inițiat procedura de reluare a executării titlului executoriu nr. 2-2208/12.

Potrivit recurentului, în cadrul procedurii respective s-a constatat că titlul executoriu emis anterior a fost restituit instanței de judecată după anularea hotărârii care a constituit temei pentru executare, însă ulterior acesta nu a mai putut fi identificat în dosarul cauzei, fiind pierdut. În aceste condiții, creditorul a solicitat eliberarea duplicatului titlului executoriu.

Recurentul susține, că prin încheierea din 25 februarie 2026 instanța de fond a respins cererea, reținând că nu au fost prezentate probe care să confirme pierderea sau deteriorarea titlului executoriu, cu referire la prevederile art. 19 din Codul de executare.

În opinia recurentului, încheierea contestată este rezultatul unei examinări incomplete a circumstanțelor relevante ale cauzei și a materialului probator administrat. Astfel, deși a constatat lipsa dovezilor privind pierderea titlului executoriu, instanța nu a dispus verificarea dosarului principal aflat în arhiva propriei instanțe și nici a evidențelor administrative aferente circulației documentului respectiv, deși din materialele cauzei rezulta că titlul executoriu a fost restituit instanței după anularea hotărârii care a stat la baza executării.

Recurentul a arătat că, în condițiile în care existența și emiterea legală a titlului executoriu nu sunt contestate, iar executorul judecătoresc a indicat că acesta a fost restituit instanței, verificarea traseului documentului și a eventualei sale pierderi ținea de competența și obligația instanței de judecată.

Totodată, recurentul a susținut că refuzul instanței de a solicita și examina dosarul arhivat echivalează cu ignorarea unei probe aflate chiar sub controlul autorității care soluționează cererea. În asemenea circumstanțe, sarcina probei nu putea fi transferată exclusiv asupra creditorului, întrucât faptele ce urmau a fi demonstrate se aflau în sfera de control și administrare a statului.

De asemenea, recurentul a invocat caracterul contradictoriu al constatărilor instanței de fond, care, pe de o parte, a reținut existența unor informații privind restituirea titlului executoriu instanței, iar pe de altă parte, a concluzionat asupra lipsei dovezilor privind pierderea acestuia, fără a întreprinde măsuri pentru clarificarea situației de fapt.

Potrivit recurentului, o asemenea abordare denotă un formalism excesiv și contravine exigențelor dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care impune instanțelor naționale obligația de a examina în mod efectiv și complet argumentele și probele pertinente prezentate de părți.

Totodată, recurentul a susținut că instanța de fond a transferat în mod nejustificat asupra creditorului riscul pierderii unui document aflat în custodia autorităților statului. Or, după

restituirea titlului executoriu instanței de judecată, acesta s-a aflat exclusiv în sfera de administrare și control a autorităților judiciare, astfel încât eventualele deficiențe privind evidența sau păstrarea documentului nu pot fi imputate creditorului.

În acest context, recurentul a apreciat că instanța i-a impus o sarcină probatorie excesivă, echivalentă unei probatio diabolica, obligându-l să demonstreze un fapt negativ – pierderea unui document aflat în posesia autorităților publice.

Invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, recurentul a subliniat că executarea unei hotărâri judecătorești definitive constituie parte integrantă a dreptului la un proces echitabil, iar statul nu poate opune persoanei interesate propriile disfuncționalități administrative pentru a împiedica sau întârzia executarea unei hotărâri judecătorești.

Prin urmare, recurentul consideră că refuzul eliberării duplicatului titlului executoriu, în condițiile în care documentul s-a aflat în custodia autorităților statului și nu poate fi identificat, reprezintă o limitare disproporționată a dreptului său la executarea hotărârii judecătorești și constituie o aplicare excesiv de formalistă a normelor procesuale.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil constată că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emisă la 25 februarie 2026. Astfel, recursul declarat de creditorul Andrei Dunas la 2 martie 2026, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond și trimiterea cauzei la rejudecare, din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În conformitate cu prevederile art.12 alin.(1) Cod de Executare, titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanţă, după rămânerea definitivă a hotărârii.

În acord cu prevederile art.13 alin.(1) Cod de Executare, în temeiul unei hotărâri se eliberează un singur titlu executoriu.

Recapitulând esența litigiului, Colegiul judiciar constată că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 mai 2012, a fost admisă integral acțiunea înaintată de Andrei

Dunas împotriva lui Dan Bratu, fiind dispusă încasarea datoriei în sumă de 20 000 euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 172 501 lei, a cheltuielilor de judecată și aplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor debitorului.

De asemenea, din nota informativă a executorului judecătoresc Svetlana Guțu din 03 octombrie 2025 rezultă, că procedura de executare intentată în baza documentului executoriu nr. 2-2208/12 din 04 mai 2012 a fost încetată prin încheierea nr. 019-898r/14 din 24 aprilie 2014, în temeiul art. 83 alin. (1) lit. d) din Codul de executare, ca urmare a anulării hotărârii judecătorești care a constituit temei pentru emiterea titlului executoriu. Totodată, din conținutul aceluiași înscris rezultă că titlul executoriu a fost restituit instanței de judecată după încetarea procedurii de executare.

Raportând circumstanțele de fapt constatate la normele legale incidente, Colegiul judiciar apreciază că soluția adoptată de instanța de fond nu poate fi menținută, fiind rezultatul unei cercetări incomplete a circumstanțelor relevante ale cauzei și a unei aprecieri insuficiente a materialului probator administrat.

Colegiul reține, că obiectul examinării în prezenta cauză îl constituie cererea creditorului Andrei Dunas privind eliberarea duplicatului titlului executoriu emis în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 04 mai 2012, hotărâre care, în urma reluării procedurilor judiciare și a examinării cauzei după constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a încălcării drepturilor reclamantului, a rămas definitivă și executorie.

Din actele dosarului rezultă fără echivoc, că titlul executoriu a existat în realitate și a fost emis în mod legal de către instanța de judecată. De asemenea, rezultă că în baza acestuia a fost intentată procedura de executare silită, fapt confirmat prin actele executorului judecătoresc.

Totodată, din nota informativă prezentată de executorul judecătoresc rezultă că, după încetarea procedurii de executare ca urmare a anulării hotărârii judecătorești care constituise temeiul executării la acel moment, titlul executoriu a fost restituit instanței de judecată. Această împrejurare prezintă o importanță determinantă pentru soluționarea cauzei, deoarece demonstrează că documentul a revenit în posesia autorității emitente și a intrat în circuitul administrativ al instanței.

În aceste condiții, înainte de a concluziona asupra inexistenței dovezilor privind pierderea titlului executoriu, instanța de fond era obligată să întreprindă toate măsurile necesare pentru verificarea circumstanțelor referitoare la traseul și soarta documentului respectiv.

Or, principiul rolului activ al instanței obligă judecătorul nu doar să constate insuficiența materialului probator prezentat de părți, ci și să contribuie la elucidarea deplină a circumstanțelor cauzei atunci când anumite probe relevante se află în posesia unor autorități publice sau chiar în posesia instanței care examinează cauza.

În speță, informațiile privind recepționarea, evidența, arhivarea și păstrarea titlului executoriu nu se află la dispoziția creditorului, ci în sfera de control a autorităților statului. Prin urmare, nu era rezonabil ca instanța să pretindă creditorului prezentarea unor dovezi privind pierderea unui document aflat, potrivit materialelor cauzei, în custodia instituțiilor publice.

Colegiul reține, că sarcina probei nu poate fi interpretată într-o manieră formală și absolută, astfel încât partea să fie obligată să probeze fapte care nu se află în sfera sa de cunoaștere sau control. În caz contrar, s-ar ajunge la impunerea unei sarcini probatorii excesive și imposibil de realizat, incompatibile cu exigențele dreptului la un proces echitabil.

Mai mult, instanța de fond nu a dispus ridicarea dosarului principal din arhivă și nu a verificat dacă titlul executoriu se regăsește în materialele dosarului, deși această verificare era una esențială pentru stabilirea situației de fapt. De asemenea, nu au fost solicitate informații privind evidența documentelor recepționate de instanță și nici nu au fost verificate registrele administrative care ar fi putut confirma recepționarea sau lipsa titlului executoriu.

În lipsa efectuării acestor verificări elementare, concluzia instanței privind inexistența dovezilor referitoare la pierderea titlului executoriu apare ca fiind prematură și insuficient fundamentată.

Colegiul reține, de asemenea, că procedura eliberării duplicatului titlului executoriu are drept scop garantarea executării efective a unei hotărâri judecătorești definitive și nu poate fi transformată într-un obstacol procedural care să facă imposibilă valorificarea dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a „procesului" în sensul art. 6 §1 din Convenție, iar statul are obligația pozitivă de a organiza un sistem eficient care să permită executarea efectivă a hotărârilor definitive.

În prezenta cauză, imposibilitatea identificării titlului executoriu nu rezultă din conduita creditorului, ci din împrejurări produse în cadrul circuitului administrativ al autorităților statului. În consecință, eventualele deficiențe privind gestionarea, evidența sau păstrarea documentelor oficiale nu pot fi imputate creditorului și nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru lipsirea acestuia de posibilitatea de a obține executarea hotărârii judecătorești definitive.

Prin urmare, Colegiul apreciază că soluția instanței de fond a fost pronunțată fără elucidarea deplină a circumstanțelor relevante și cu aplicarea excesiv de formală a normelor procesuale, ceea ce impune casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre reexaminare, pentru elucidarea aspectelor indicate și soluționarea legală a cauzei.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Andrei Dunas.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2026, emisă în cauza civilă la cererea înaintată de Andrei Dunas privind eliberarea duplicatului titlului executoriu pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Dunas către Ion Bratu privind încasarea sumei, restituind cauza pentru rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari